

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

Adresa nr. 3/17154/2025 din data de 28.01.2026

Domnului Mario-Ovidiu OPREA
Secretarul general al Senatului României
Parlamentul României

Biroul permanent al Senatului

623, 24.1.2026

Stimate domnule secretar general,

Ca urmare a adresei dumneavoastră nr. XXXV/6417 din data de 17 noiembrie 2025, prin care ați transmis Consiliului Superior al Magistraturii, în vederea avizării, *Propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr. 287/2009 privind Codul civil (b579/11.11.2025)*, vă comunicăm faptul că această solicitare a fost analizată în ședința din data de 15 ianuarie 2026 a Comisiei nr. 1 – judecători - „Legislație și cooperare interinstituțională”.

Referitor la avizul solicitat, comisia de specialitate a reținut că propunerea legislativă nu privește activitatea autorității judecătorești, în sensul atribuit acestei sintagme în jurisprudența Curții Constituționale (e.g., Decizia nr. 901 din 17 iunie 2009 și Decizia nr. 3 din 15 ianuarie 2014), astfel că nu se încadrează în categoria actelor normative care sunt supuse avizării Consiliului Superior al Magistraturii în temeiul dispozițiilor art. 39 alin. (3) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii.

Propunerea legislativă a fost analizată de comisia de specialitate a Consiliului Superior al Magistraturii din perspectiva exprimării unui punct de vedere, reținându-se următoarele:

Sub un prim aspect, comisia a avut în vedere că legiuitorului îi revine sarcina de a fundamenta temeinic soluțiile legislative propuse, prin luarea în considerare a interesului social și a politicii legislative a statului, de a corela propunerile legislative cu ansamblul reglementărilor interne și de a armoniza legislația națională cu legislația Uniunii Europene și cu tratatele internaționale la care România este parte, precum și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

Analizând propunerea formulată din perspectiva eventualului impact pe care l-ar produce cu privire la funcționarea instanțelor judecătorești, comisia a apreciat că, prin eliminarea condiției de a exista o înțelegere între soți sau de a dovedi existența unor motive temeinice pentru păstrarea numelui purtat în timpul căsătoriei, s-ar crea premisele simplificării procedurilor judiciare în ceea ce privește soluționarea capătului de cerere cu privire la nume.

Tel: (+40)21-311.69.32
Fax: (+40)21-311.69.37

Website: www.csm1909.ro
Email: legislatie@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011

De asemenea, în jurisprudența Curții Constituționale (spre exemplu, Decizia nr. 96/28.02.2013), s-a statuat că *„dreptul la nume reprezintă o caracteristică distinctivă și de identificare a persoanei fizice, are o funcție socială și exprimă atât individualitatea, cât și identitatea acesteia (a se vedea, în același sens, și jurisprudența Curții Constituționale Federale a Germaniei, și anume deciziile 2BvR 113/81 din 12 ianuarie 1982 și 1BvL 9/85 și 43/86 din 8 martie 1988).*

De aceea, numele persoanei fizice, astfel cum este reglementat și prin prevederile art. 82 din noul Cod civil, este o componentă esențială a dreptului general al personalității, care își găsește fundamentul ultim în conceptul de "demnitate umană", astfel cum este acesta reglementat prin art. 1 alin. (3) din Constituție.

În aceste condiții, Curtea constată că soluția legislativă criticată este justificată de faptul că, de principiu, soțul care păstrează numele dobândit în timpul căsătoriei este cunoscut și identificat în societate cu acest nume. De asemenea, exercitarea autorității părintești asupra copilului rezultat din căsătorie, corelată cu necesitatea protejării interesului superior al minorului, care s-ar putea regăsi în situații stânjenitoare ca urmare a diferenței de nume dintre acesta și părinții săi, de natură să-i influențeze în mod negativ dezvoltarea morală și socială, reprezintă motive temeinice, de natură să justifice încuviințarea purtării de către soți a numelui dobândit în timpul căsătoriei, și după desfacerea acesteia.

Mai mult, Curtea constată că purtarea aceluiași nume de către părinte și copilul său este de natură să contribuie la dezvoltarea armonioasă a acestuia din urmă în cadrul societății, fiind și o expresie a dreptului și îndatoririi părinților de a asigura creșterea, educația și instruirea copiilor. În acest sens s-a pronunțat și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, spre exemplu în Hotărârea din 22 februarie 1994, pronunțată în cauza Burghartz împotriva Elveției, paragraful 24, statuând că numele unei persoane reprezintă un mijloc de identificare personală și de apartenență la o familie."

Totodată, în cauza *Ünal Tekeli c. Turciei* (cererea nr. 29865/96, hotărârea din 16.11.2004, par. 67), Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că este rezonabil a considera că societatea va tolera anumite inconveniente pentru a putea permite oricărei persoane să trăiască în demnitate și respect, în concordanță cu numele pe care l-a ales (a se vedea, *mutatis mutandis*, cauza *Christine Goodwin c. Regatului Unit*, cererea nr. 28957/95, hotărârea Marii Camere din 11.07.2002, par. 91).

Sub acest aspect, comisia a apreciat că soluția legislativă avută în vedere de inițiator nu ridică probleme din perspectiva asigurării compatibilității cu principiile enunțate în

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

jurisprudența Curții Constituționale sau a instanței europene sus-menționate, în timp ce, asupra aspectelor de oportunitate, abilitarea de a decide revine legiuitorului.

Cu deosebită considerație,

Judecător Andreea Simona UZLĂU

Secretarul general al Consiliului Superior al Magistraturii

Tel: (+40)21-311.69.32
Fax: (+40)21-311.69.37

Website: www.csm1909.ro
Email: legislatie@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011